

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. KVĚTNA 1887.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

K NAŠIM SLAVNOSTEM.

Drazi bratři!

Již jen několik málo dní dělí nás od slavností, na něž s horoucí touhou po drahnou dobu jsme čekali, na něž připravovali jsme se se zvýšenou činností a pílí. Závody v New Yorku — výprava sokolská do Čech ku sjezdu všesokolskému! Co radosti, rozkoše, obsaženo ve slovech těch, zná a dovede pocítit jen Sokol! Duše jása, každý čiv blahým vzrušením se chvěje!

N a š e z á v o d y! — Po třech letech opět jednou změříme své síly, složíme účty z činnosti své, podrobíme se zkoušce, abychom dokázali, že nelenili jsme, ale že pilně uváděli jsme v skutek heslo naše: „Tužme se!“

Závody naše nejsou pořádány k vůli tomu, aby několik jednotlivců obdrželo vyznamenání. Nikoli, to není jich cíl. Majíť ony cíl vznešený, jemuž každý osobní zájem musí ustoupiti. Závody naše podati mají důkaz, kterak tělocvikem vychovávají se mužové a Čechové, kterak pěstováním těla budí, udržuje a zvyšuje se síla, jež podkladem jest pevným mužné statečnosti, neohroženosti a houževnaté vytrvalosti, bez kterýchž vlastností muž není mužem, — závody naše podati mají důkaz, že v českých tělocvičnách, ve středu sokolském udržuje a vychovává se po česku, v duchu národním mládež naše, která jinak pro nás byla by ztracena. To pravý jest cíl závodů našich!

Nuže bratři! K práci! Vytrvejme každý na svém místě pevně, dokažme, že v Nár. Jednotě Sokolské vtělena jest síla a bratrství, jež s radostí postupuje osobní zájem mohutnému celku. — Ni zisk, ni slávu! — Na zdar závodům!

S j e z d v š e s o k o l s k ý! — Sokolstvo české slaví sjezdem všesokolským čtvrtstoletí svého života plodného, jenž na vzkříšení národa po věky šťvaného a utlačovaného dalekosáhlého měl vlivu. I my, Sokolové v Americe žijící, dítkami jsme vznešené myšlenky sokolské, jež v Čechách vznikla. Proto s plesem jdeme oslavit jubileum pětadvacitiletého založení Sokolstva českého, proto vážíme dalekou cestu tisíce mil, abychom u kolébky Sokolstva matiční jednotě pražské dokázali, že ač v cizině, přece zůstali jsme Sokoly českými, věrnými syny vlasti své.

Leč nejen přítomností, nýbrž i činností svou dokázati chceme, že bratry skutečnými jsme Sokolů v Čechách. Sokolstvo české v Americe vysílá značný počet zástupců svých, aby při veřejném cvičení a závodech v Praze dokázalo, že i ono první účel sokolství — tělocvik — zdárně pěstuje. A tušíme, že za výsledek zkoušky, v Praze před tvář celého národa složené, nebude nám se hanbiti!

Tisíckrátě žel, že předaleká cesta a nepříznivé poměry nedovolují, by Sokolstvo americké u větším počtu ku slavnosti přitřhlo! — Vy šťastní, přízní osudu vyznamenání, kterým dopřáno bude stisknout bodré pravice Sokolům v Čechách, vyřídte jim i náš vroucí pozdrav, obejměte je za nás, jimž dopřáno není pojmouti druhy své v náruč bratrskou!

Na zdar!

as 140 družstev (družstvo 12 cvičenců) ve 4 proudech. Cvičiště rozděleno bude v 25 met. označených praporecí.

Členové cvičící, kteří při slavnostním cvičení jen prostná cvičení cvičiti budou, odeberou se po ukončení těchto okamžitě do šaten (na seřadiště), kde se do kroje obléknou a na zadní tribuně mezi ostatní členstvo necvičící se usadí.

Ostatní cvičící členstvo zůstane po celou dobu cvičení ve cvičišti. Vcházeti mezi obecnost neb do hostinských místností cvičícímu členstvu ovšem rozhodně se nedovoluje. Cvičitel a poradatel družstva jest za pořádek v družstvu úplně zodpovědným.

Náradí pevná: hrazda a bradla pro slavnostní cvičiště budou úplně nová, neboť zhotovení sloupů k cizím hrazdám, rozestavení pohyblivých bradel působilo by velké obtíže. Ostatní náradí získá náradový odbor v dostatečném množství vypůjčením z jednot Praze nejbližších a ze škol pražských.

Po důkladném jednání v příčině místa slavnostního rozhodl se slavnostní výbor pro louku t. zv. císařskou na Smíchově, která vyhovuje téměř všem požadavkům místa slavnostního. Ohromná rozlehlost, dobrá a k cvičení pohodlná půda, blízkost prostředků dopravních, zejména pak malebná poloha oproti věkopamátce, vysoko se vypínajícímu Vyšehradu, starému to svědku slávy a síly české, vyvážily všechny výhody jiných míst. Po konečném rozhodnutí uzavřena s vlastníky a nájemci louky nájemní smlouva, kterou „Sokol“ pražský louku na letošní rok pronajal celkem as za 1700 zl. Rozumí se, že čistý výtěžek sklizně nájemné to u velké míře nahradí.

Tak tedy rozhodnuta nejdůležitější otázka slavnostní a přistoupeno k pracím přípravným. Následkem neočekávané výše přihlášeného se členstva cvičícího bylo nutno rozměry cvičiště valně zvětšiti a bude toto nyní zaujímati plochu 135 metru z déli a 90 metru z šíří. (K porovnání budíž uvedeno, že samotné cvičiště má rozměru staroměstského náměstí v Praze.) Vypracování určitých plánů svěřeno inženýru p. Fialkovi a budou po jich sdělení ihned práce stavební offertně zadány. Galerie pro obecnost pojmu as 16.000 diváků.

Průvod, jehož účastní se as 4000 Sokolu v stejnozkroji, seřadí se v ulicích na Král. Vinohradech a jest již úplný plán k seřazení vypracován. Banderia nelze z důvodů policejních v průvod připustiti. Mimo pásku se sídlem jednoty a odznak hodnostářů nemá býti na kroj žádný odznak přípevněn.

Směr společného výletu na třetí den položeného, určen po vzájemném dohod-

nutí na Turnov a Hruboskalsko, jednu to z nejskvostnějších krajin naší vlasti, plně historických vzpomínek.

V program slavnostní zařaden dále na den 27. června (druhý den) o půldvanácté hodině velký hudební festival, který péčí hudebního odboru „Umělecké besedy“ bude uspořádán.

Těl. Jed. Sokol v New Yorku přidělila k družstvu cvičících v Praze ještě J. Beneše a F. Vinického, takže bude 8 cvičícími zastoupena. — T. J. S. „Čermák“ ze St. Louis přihlásila k 2 vyslancům již oznámeným ještě jednoho, Fr. Wachtla.

Dívčí tělocvičný sbor v N. Y. pilně koná přípravy ku slavnosti odevzdání praporu sokolské výpravě. Roznášeny byly zprávy, že prapor seřizen bude přispěním všech dam. spolků v N. Y. To zasluhuje opravy. Jak výbor dív. těl. sboru nám sdělil, chovají se dam. spolky k podniknutí tomuto nápadně chladně. Prapor seřizen bude jedině péčí a nákladem dív. těl. sboru. Zajisté krásný to příklad obětavosti dívek českých, což tím více na váhu padá, povážíme-li, že dív. těl. sbor takřka žádného jmění nemá. Sokolové obětavému sboru tomuto měli by projevit aspoň uznalost četnou návštěvou při slavnosti odevzdání praporu, 28. května.

Stalky, nové náradí.

(Kz. v „Sokole“ pražs.)

Každé náradí má zvláštní svůj ráz, na tom náradí konáme cvičení na př. jen ve visu, jako na šplhadle, na onom zase jen v podporu jako na koni na šíř, jen hrazda jest náradím tak všestranným, že stejně jest vhodná ku cvičení z visu i z podporu. Bradla, která jsou vlastně dvojhradlím, liší se již valně od hrazdy, většinu cvičení vykonáváme v podporu. Nejvíce pěstovaným cvičením na bradlech jest zajisté stoj o rukou, neboť jest velice efektním cvičením a hodí se výborně k sestávám. Proto jest stoj o rukou prvním písmenem v abecedě pravého bradláře. Bradlár bez stoje o rukou není bradlářem. Proto jest upřímnou snahou každého cvičence, který se státi chce dobrým bradlářem, aby naučil se jistému stoju o rukou. Avšak není to věc tak snadnou. Kolik nezdařených a zdařených zánožek a přemetu musí cvičenec vykonati než ke kýženému cíli dospěje!

Několik nezdařených zánožek ze stoje o rukou cvičence tak odradí, že se mu vyhýbá i při cvičení v družstvu.

Mimo to pevný odkmil a častý odskok cvičence tak unaví, že mu nelze, má-li také cvičiti rádně v družstvu, značné pokroky v tomto odboru činiti. Z té příčiny jistá a pěkná cvičení ve stoju o rukou jsou v našich tělocvičnách dosud vzácností. Aby si cvičenci nacvičení stoje o ru-

kou usnadnili, cvičí jej na zemi, na činkách v podobě bradel postavených, aneb i rovnoběžných hranách sehránky na kalafunu! To přivedlo mě na myšlenku dáti sestrojiti náradí, kteréž by ku nacvičení stoje o rukou vhodným bylo. První toto náradí sestrojil cvičitel „Sokola Pražského“ br. Vilém Fiala, továrník tělocvičného náradí. Název náradí „stalky“ pochází od br. Hanuše, býv. cvičitele „Sokola“ Pražského, nyní místonáčelníka „Sokola“ Záhlřebského; název vzat jest z chorvátského: stalke, tolik jako stojany.

Stalky sestrojeny jsou ze dřeva tvrdého a plošky země se dotýkající podloženy jsou sukem aneb kaučukem.

Cvičení, jež na stalkách prováděti možno, jsou dosti rozmanitá a poněvadž nejsou dosud všecka cvičení známá, podáváme jen příklady. Stalky možno postaviti buď obě pokos (jako bradla), aneb jednu pokos jednu pobok (jako hrazda), neb obě pobok. Zevnitř postaveny jsou stalky, když přední konce (od cvičence oddálenější) od sebe, zadní k sobě jsou otočeny; dovnitř jest postavení stálek tomuto opačné. Na pravo příčně, na levo příčně stojí stalky, když jsou vzájemně spolu rovnoběžny a k jedné straně o 45° otočeny. Mimo to lze sestavovati ještě směry rovné se směry příčnými, na př. pravá stalka pokos, levá dovnitř, — pravá pokos, levá zevnitř atd. Stalky stojí poblíž, když k sobě, a podál, když od sebe je postavíme. Stalky možno také při cvičení s místa na místo přenášeti. Rozmanitější jest cvičení, cvičíme-li na několika párech stálek současně.

Přednos.

1. Ze sedu na zemi — přednos — stalky pokos.
2. Totéž — stalky pobok.
3. Přednos ruce na zemi — střídnuře do přednosu, ruce na stalkách pokos.
4. Totéž — stalky pokos.
5. Výdrž přednožmo snožit — roznožit.
6. Přednos — skrčit — třít.
7. Přednos roznožmo, nohy vně rukou, stalky pokos.
8. Totéž pobok.
9. Přednos snožmo — střídnuře s přenesením stálek do přednosu roznožmo nohy vně rukou.
10. Obraty v přednosu — s přestavováním stálek.
11. Ručkování v přednosu střídnuře s přenesením stálek.
12. Totéž souře.
13. Ručkování v přednosu střídnuře na několika párech stálek pokos postavených.

Váhy.

14. Váha oporem o oba lokty, stalky pokos poblíž.
15. Totéž, stalky pobok (neb na jedné stálec pobok).
16. Váha oporem o jeden loket.
17. Váha jednuře na jedné stálec.
18. Váha bez oporu, stalky pokos.
19. Totéž, stalky pobok.
20. Z lehu na prsou — váha bez oporu.

(Dokončení.)

SOKOL + AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce.

NEW YORK 15. KVĚTNA 1887.

Výklady ku tabulkám cvičebním.

(Podává K. Štulík.)

(Pokračování.)

Metý.*)

Pod jménem metý zahrnuta jsou cvičení, jež povahou svou odpovídají cvičením na koni na šíř, kdež blíže o nich pojednáme.

Výdrže.

Setrváme-li po nějakou dobu v některé z poloh, jež jest význačnou pro ten neb onen druh met, vykonali jsme výdrž. Jeví se tudíž výdrž co nedokončený met, jinak co setrvání po jistou dobu ve výšvihu.

Výdrže konati lze ve visu i podporu.

Výdrže ve visu.

Vznos vznikne, setrváme-li ve visu vznesmo.

Přednos vznikne, když ze svisu nohy v před do polohy váhorovné pozdvihneme, a je v této poloze po jistou dobu udržíme.

Váha ve visu v předu pobok vznikne, když z visu vznesmo v př. pobok tělo zvolna do váhorovné polohy spustíme a je při kříži prohnutém, nohou napnutých a hlavě na zad odchýlené v této poloze po jistou dobu udržíme.

Váha ve visu v zadu pobok. Z visu vznesmo vzadu tělo do váhorovné polohy spustíme a v této setrváme. (Kříž jest ve váze prohnutý.)

Váha pobok ve visu v podkolení. Ze závěsu v podkolení uvnitř jednoho pobok rukama hrazdu opustíme a k tělu je přiložíme, napnutou nezavěšenou nohu násilně dolů, trup pak a hlavu vzhůru do polohy váhorovné nutíme.

Váha pokos ve visu v podkolení. Ze závěsu v podkolení jednoho pobok rukama hrazdu opustíme a k tělu je přiložíme, prstama napnuté nezavěšené nohy o dolenní stranu hrazdy (neb chodidlem nezavěšené nohy o sloup) se opřeme.

Prapor. Ze svisu v předu dvojnáchmatem (pr. nadchm. l. podchm.) průvlečkem do visu vznesmo v zadu přejdeme, tělo pak v pravou stranu otáčejíce nohy zvolna v pravo a dolů suneme, hledíce k

*) Učíme-li metám začátečníky, tu třeba z prvu na hrazdě nízké jim cvičiti. V které tělocvičné nelze hrazdu libovolně snižovati a zvyšovati, tam většinou i pokročilejší cvičení s metami nedostatečně jsou seznámeni.

tomu, by stehna a kříž po pravém předloktí se sunuly od téhož se neodálíce (podobný pohyb jako u výmyku zadem, předloktí zde jest místo hrazdy), tělo na konec setrvá ve váhorovné poloze, při níž osa ramenní jest svislou. Držíme-li oběma rukama hrazdu po přejití v polohu váhorovnou, konáme prapor obouruč, opustí-li (levá) hrazdu a vzpaží, vykonali jsme prapor jednoruč.

Výdrže v podporu.

Vznos. Ze vzporu v předu pokok pr. nohu stranou nad hrazdu a v před přeneseme a ji pak v poloze váhorovné před hrazdou držíme.

Přednos. Z podporu v zadu nohy do polohy váhorovné v před pozdvihneme a v poloze té je udržíme.

Váha oporem o lokte pobok. Ze vzporu v předu pobok podchmatem, lokty o kyčle se opřeme, nohama pak vzhůru, hlavou a trupem dolů do polohy váhorovné přejdeme. Váhu tuto konati lze oporem o oba neb jediný loket, obouruč neb jednoruč. — Obouruč ji konáme, když po přejití ve váhorovnou polohu oběma rukama hrazdu obmykáme, jednoruč, když po přejití v polohu váhorovnou jedna ruka hrazdu opustí a vzpaží.

Váhu oporem o lokte též pokos lze vykonati.

Váha v podporu v předu pobok bez oporu. Ze vzporu v předu pobok nad- neb podchmatem tělem ze svislé do váhorovné polohy přejdeme (paže při tom přejdou v klik.)

Váha v podporu v zadu pobok. Z podporu v zadu podchmatem nohy na zad vzhůru, trup v před a dolů do polohy váhorovné suneme. (Tělo při kříži prohnutém tímto jest u samé hrazdy přiblíženo, paže ohnuty jsou v klik.)

Stoj o rukou pobok. Ze vzporu v předu pobok buď zvedáním trupu neb odkmihem (odrazem od hrazdy) tělo do polohy svislé nad hrazdu povzneseme.

Stoj o rameni pokos. Ze sedu jízmo pokos trup vzhůru zdvíháme a ramenem o hrazdu se opřevše, kříž prohneme.

Stoj o hlavě pokos. Koná se podobně jako předešlé cvičení, pouze místo ramenem o hrazdu čelem se opíráme.

Váhy v lehu. (Váha v lehu v předu.) Ze vzporu v předu rukama hrazdu opustíme, břichem na hrazdě spočineme a vzpažice, tělo ve váhorovné poloze udržujeme.

Váha v lehu v zadu. Ze vzporu vzadu hrazdu rukama opustíme, o kříž se opřeme a při vzpažení tělo ve váhorovné poloze udržujeme.

Spůsoby, jimiž se s hrazdy sejde.

Seskok. Z podporu v předu — seskok na zad (odkmihem).

Z podporu v zadu neb sedu — seskok na před (odrazem).

Ze stoje na hrazdě — seskok na před neb na zad.

Podmet konáme z náskoku, z tichého visu neb z podporu.

Podmet z náskoku. Naskočíme do visu vznesmo v předu vysazeně nadchmatem, nohama pak vzhůru a v před trčíme a kříž prohnuvše ku předu obloukem do stoje na zemi odskočíme.

Podmet z tichého visu. Ze svisu v předu nadchmatem přejdeme do visu vznesmo v předu vysazeně a způsobem u předešlého seskoku udaným v před odskočíme.

Podmet z podporu v předu. Ze vzporu v předu pobok nadchm. pohybem na zad a dolů do visu vznesmo v předu vysazeně přejdeme a v před obloukem a prohnutě odskočíme.

Sešin. — Sešin napřed z podporu v předu. Z podporu v předu zvolna pohybem v před do visu a z toho do stoje na zemi přejdeme.

Sešin na před z podporu v zadu. Z podporu v zadu podchm. zvolna pohybem v před, do visu vzadu, pak do stoje na zemi seskočíme.

Sešin na zad z podporu v předu. Ze vzporu v předu zvolna na zad do svisu v předu, z toho do stoje na zemi přejdeme.

Sešin na zad z podporu v zadu. Z podporu v zadu nadchmatem zvolna na zad do visu v zadu, pak do stoje na zemi přejdeme.

Sřit konáme z podporu v předu na před, z podporu v zadu na zad. Jest rozdílná od sešinu tím, že koná se pohybem rychlým.

Když při sřitu hrazdy rukama se neдрžíme, konáme sřit z prosta.

Sesed. Vysedli-li jsme nějakým způsobem na hrazdu, pak máme hleděti, by z výsedu sesedli jsme způsobem, jenž jest příbuzným výsedu.

Různé jiné spůsoby sejití s hrazdy obsaženy jsou v metách co jednotlivá cvičení.

Sestavy (kombinace.)

Skládáme-li jednotlivá cvičení jedno s druhým tak, aby nepřetržitý celek při provedení tvořila, povstávají sestavy.

Při kombinování buďto skládáme v jeden celek dvě neb více cvičení z jednoho druhu (z některého z oněch dvanácti, jež na hrazdě známe) neb skládáme je z různých druhů.

Vis, podpor, sed, ručkování, komihání v sestavách nepočítáme co jednotlivá cvičení. (Podobně nepočítá se též v sestavě co jednotlivé cvičení způsob, kterým se s hrazdy sejde.)

Zbývá tudíž k sestavám následující: obraty, výmyky, vzepření, přemyky, toče, metý a výdrže.

Z těchto pak jen přemyky, toče, metý a výdrže dají se sestavovati samy s sebou

v jediný nepřetržitý celek. (Ku př.: Přemýk předem, přemýk zadem, tvoří podvojnou soustavu, jež jeví se co nepřetržitý celek.)

Sestava, v níž následoval by výmyk po výmyku neb vzepření po vzepření, nedá se co nepřetržitý celek provést, neboť dostalili jsme se výmykem neb vzepřením do vzporu, musíme dříve opět sejítí ve svis, bychom následující výmyk neb vzepření mohli vykonati.

Složeni jest sestava ze 2, 3, 4 atd. cvičení, sluje sestavou podvojnou, potrojnou, počtvernou. —

(Pokračování.)

K závodům v New Yorku.

Výkonný výbor ve schůzi odbývané 9. května zvolil pro závodnické cvičení v New Yorku následující soudce:

Z New Yorku: Al. Wokal, Fr. Lier a Jos. Strnad.

Z Morrisanie: Jan Karásek.

Ze Cedar Rapids: J. Klimesh.

Z Chicaga: J. Jurka a J. Čížkovský od T. J. Sokol a Jos. Křišťan od T. J. S. „Čech“.

Ze St. Louis: Al. Vrána.

Z Omahy: Jan Sokol.

Z Detroit: Jos. Jileček.

Z Baltimore: V. E. Hirshauer.

Závodníci:

Výbor na tělocvik Nár. Jed. Sokolské upozornil v předešlém čísle „Sok. Am.“ na to, aby do 12. května oznámili mu byli závodníci, však jen 5 jednot požadavku tomu vyhovělo. Nesmí tedy nikdo výboru na tělocvik ani red. t. l. zazlíti, ukáže-li se seznam závodníků neúplný. Pokud víme, vyšlou závodníky jednoty:

T. J. Sokol z N. Y. 2 družstva: I. družstvo: J. Pavlík, A. Tesař, J. Celer, F. Hroch, J. Brodil a J. Kadlec; II. družstvo: J. Beneš, F. Vinický, J. Pokorný, J. Finger, Č. Votruba a F. Šimáček.

Těl. Jed. Sokol Svornost z Morrisanie: Jan Beníšek, Ferd. Beníšek, Květ. Chudoba, F. Zoubek, Ant. Karásek, Jos. Wunderlich.

Plzeňský Sokol z Chicaga: J. Kulíček, R. Hurt, J. Pecival, F. Pecival, V. Horák, A. Lintner.

Čes. Am. Sokol z Chicaga: Dr. F. Patera, G. Patera, Jos. Piša, T. Nádr.

Těl. Jed. Sokol z Chicaga: A. Kreml, F. Engelthaler, P. Šmídl.

T. J. S. „Čechie“ z Chicaga: P. Churaň.

T. J. Sokol z Dutch-Kills: Fr. Vozáb, Oldřich Bažata, Vác. Hampl.

T. J. S. „Věrní Bratři“ z Milwaukee: Št. Kostlan, Em. Chrudinský, J. Drobník.

T. J. S. „Blesk“ z Baltimore: K. Neumann, Jos. Matějka ml.

T. J. S. „Čermák“ ze St. Louis: Vác. Triska.

T. J. S. „Tomáš Černý“ z Omahy: V. Moravec.

O p r a v a :

V pravidlech k závodům v N. Y. uveřejněných v min. čís. „Sok. Am.“ zůstaly 3 chyby, jež tímto opravujeme: Pod ohlavením „Hlavní náradí“ v odstavci 2. pod 6. řádkou s hora vynecháno: „— považován bude za prvního přeborníka, který po něm nejvíce bodů obdrží —“

Odstavec 6. v pravidlech „Skok o tyči do výšky“ má zníti: „První skok (5 stop) se nečítá.“

V odstavci 3. v prav. „Šplhání po provaze“ má býti místo střídnomě, střídnomuč.

Zprávy společného cvičitele.

Cesko-Am. Sokol v Braidwood, Ill.

O veřejném cvičení pořádaném dne 11. dubna, účastnili se činní členové počtem 9 a žáci počtem 16. Cvičeno na bradlech, koni na šír a na hrazdě, žáci pak provedli cvičení prostná.

Velmi četná návštěva ukázala, že krajané naši v Braidwood o Sokol tamní se zajímají, pilnost pak činných členů, s kterouž po celý měsíc horlivě byli cvičili, dává dobrou naději do budoucna, neboť ukazuje, že Sokolové pohlíží na věc sokolskou z vážné stránky. Na mládeži cvičící v Sokole Braidwoodském dobře jest znáti vliv tamní denní české školy, jest svým chováním slušným, v tělocvičně pravým opakem oněm našim malým žákům, již zrovna zdivočeli do cvičíren nám přicházejí.

Uvažujíc činnost Sokola Braidwoodského a zároveň okolnost, že existuje v místě, kde jen málo jest Čechů, uznati musíme, že činnost jeho u porovnání s jinými místy čteně obydlými jest neobyčejně čilá a zároveň záslužná, dávajíc zřejmý důkaz o probudilosti našeho lidu a jeho pozitivním snažení. To přesvědčení naplňovalo mysl moji, kdy opouštěl jsem milé mi bratry v Braidwood, že činnost jejich v budoucnosti neochabne, naopak ona zmohtní, neboť jest dnes v rukou mužů, jejich upřímná srdce jsou srdce sokolská. Na zdar!

T. J. Sokol Budivoj v Detroit.

Členové činní cvičí dvakrát v týdnu v počtu poněkud seřídlem oproti návštěvě, jaká bývala v červenci při prvním mém pobytu v Detroit. Počet žáků vzrostl přes 30, v čemž jeví se pokrok. Jednota zamýšlí opravití svoji budovu a zvýšiti ji o jedno patro, jest ona jednou z oněch šťastných jednot, jež vlastní síň bez dluhů.

T. J. S. Čech v Clevelandu,

čítá přítomně 30 členů, z nichž 14 jest činných. Cvičení odbývá se dvakrát v týdnu, jehož účastníují se dospělejší žáci od 15—18 roku počtem 20 ve 2 četách. Menší žáci počtem přes 50 cvičí v jiné večery ve 4 četách, vedených cvičiteli br. F. Slu-

kou, Hanušem ml., V. Štíbrem a Kuštou. Tělocvična jest pronajata a dosti prostorná, náradím s dostatek opatřena. Jednota Čech míní vystavěti vlastní tělocvičnu, ku kterémuž účeli má zajištěnu již slušnou sumu peněz. Sjezdu sokolského v Praze účastní se z členů její br. V. Herold, přítomně starosta jednoty. Veřejné cvičení ustanoveno na den 8. t. m., jehož účastní se 2 čety. Cvičiti se bude na bradlech, koni na šír a hrazdě. — Na zdar!

T. J. Sokol Clevelandský.

Prerušené a nedokončené jednání o spojení 3 sokolských jednot v Clevelandu, totiž Sokola Clevelandského, Čecha a Tyrše, jež v červenci m. r. vedlo ku spojení žádoucím u sboru Čech a Tyrš v jediný sbor, má v tyto dny dojíti svého úplného uskutečnění. Dne 6. t. m. odbývána schůze, v níž usnešeno, by členové jednoty připojili se k T. J. S. Čech. T. J. Sokol Clevelandský v poslední době pro nedostatek členů činných nevíčil.

T. J. S. Zlatá Praha

hledí pilně toho, by cvičením mládeže zajistila si mladý dorost, cítíc nedostatek činných členů. Cvičív v její tělocvičně (najaté) as 30 žáků, žel že cvičitel, jemuž vyučování žáků svěřeno, jest Němec. Neutěšený to obraz pro nás, zvláště v Clevelandu, kde mluvívá se, že Čechů jest do 25.000. Neschází v Clevelandu na dobré vůli a snaze u starších, však mládež vymyká se české společnosti a tím i pro sokolské sbory jest mrtvou. Pustíme-li mládeži naší volně uzdu nestarajíc se, by národnosti naší byla zachována, nesmíme od ní očekávati, že vrátí se nám dospěví v naše národní spolky. —

My a Poláci.

Napsal J. R. Jičínský.

Motto: Koš z košel ojeów naszym ród jeden skladany

Již mnohé pochvalné hlasy zazněly k nám sem od bratří našich zámořských, v poslední době však, vzhledem na přípravy naše k sjezdu všesokolskému a zdárné práce u věci sokolské ozval se i hlas našich bratřů Poláků, hlas to skutečně bratrský, nabádající nás slovy vzletnými k další činnosti, nabádající i bratry naše Slovanů druhých větví slávké matky k vzájemnosti a práci společné v této nové vlasti naší i na půdě sokolské. Dávno nepotěšilo se zajisté srdce naše tak, jako při takých úsudcích, jaké pronesla na příklad „Gazeta Polska“ v Chicagu, která nejen že vyzývá rodáků polských k čilému se účastnění sokolské výpravy do Čech, do zlaté slovanské Prahy, ale nabádá je slovy upřímnými, aby pracovali po příkladu českých Sokolů na národa roli dědičné. A že slova tak upřímně míněná nepadnou v půdu neúrodnou, dá se téměř s jistotou předpokládati, neboť v Chicagu co nevidět zřízen

býti má spolek tělocvičný — Sokol polský, jehožto členové počátečním základům tělocviku byli se v chicagské cíle jednotě „Plzeňského Sokola“ již aspoň částečně naučili.

Opět tedy jakýsi krok ku předu, který co do vzájemnosti s bratry Poláky později nésti by mohl zdárné ovoce. Hledmež jen na rozkvétající mohutnou lípu. Ze všech těch malých drobných a vonných kvítků není ani jednoho, které by nechovalo v sobě plodnou sílu k vytvoření rovněž tak mohutné lípy; každé z nich jest počátkem sazeničky lípové, která poznenáhla vypustí haluze své do výše a zapustí kořinky. A Everet dodává: „K tomu není třeba nic jiného, nežli kus hrudy země, která seménko by pokryla, padne-li na zem, maličko vláhy, která by ho živila, — není-li toho, pak seménko nemůže se stát stromem, což jest jeho určení.“ — A tak také má se to s naší vzájemností česko-polskou, která počíná se hlavně v řadách našich Sokolů jeviti, a která sloužila by nám nejen ku etí, kdyby všude i v zemi této se pěstovala, ale i k nemalému prospěchu nepopíratelnému. Museli bychom ji pěstovati, snažiti se o to, aby malé seménko tu neb onde již zaseté ve prospěch tak zdárného účele věci sokolské i vzešlo. Vždyť účelem naší svaté věci sokolské jest i myšlenku našich velikánů sokolských provésti úplna, ano nám záležitosti má vždy a všude na šíření české tělocvičné soustavy, na šíření myšlenky sokolské do nejširších kruhů! Jak veliký byl by to také hřích, abychom nepracovali na povznesení jména sokolského, nechápali se každé sebe menší příležitosti k pokroku a mohutnosti. Nu a jak blízká jest myšlenka sokolská ideí sbratření se Slovanů? Či není právě tělocvik, duch sokolský, onou čarovnou obručí, která různé kmeny slávské spojuje a drží v upřímném celku? Vše-sokolský sjezd v naší zlaté slovanské Praze, kam sjedou se zástupci všech dítek jedné slávské matky nejlepším toho jest důkazem! Toť byla také vždy myšlenka nezapomenutelného miláčka našeho Tyrše, který vždy pracoval s neunavnou pílí o to, jak dali by se pomocí myšlenky sokolské národy slovanské sbratřiti, a co zatím myšlenka ta živého dojde ohlasu na všesokolském sjezdu, nechť i zde v této naší druhé vlasti naší k povznesení věci sokolské se na ní pilněji pracuje vždy a všude!

Jisto jest, že snaha jednotlivých sborů aneb cílých Sokolůků v těch kterých jednotách mohla by se nésti i k tomuto velezáslužnému a čestnému cíli; mohlo by se soustavně pracovati na tom, aby Sokolství razilo si cestu i v širší kruhy, zejména mezi četně zastoupenými zde Slovanů v úbec; mohli by se tu neb onde získati jednotlivci, Poláci, Slováci, Slovinci, Chorvaté atd., jimž přístup do sborů by se usnadnil, tak nebo onak výhodným se učí-

nil, a poznenáhla cvičili se budoucí zakladatelé sborů polských, potahmo slováckých, slovinských a j. v. Tu neb onde vyskytující se překážky snadno daly by se odstraniti, aneb hodně obmeziti a výsledek práce také musel by věru býti čestný. Námitky, že nebylo by lze s pobratimy se domluvití, odpadají úplně, přesvědčíme-li se sami a vstoupíme-li co Slované s mateřským svým jazykem českým v dotyčené kruhy bratří našich Slovanů, najmě Poláků.

Ochota, co se zakládání sborů tělocvičných, sokolských, dotýče, zejména u bratří našich Poláků jest právě v tom zjevna, že hlasy listů jejich sokolství jsou velice příznivé, o čemž právě chování se jich ku naší sokolské výpravě nejlépe svědčí. „Gazeta Polska“ ze dne 22. m. m. píše slovy vzletnými a upřímnými:

„S velikým podivem ale i radostí zároveň čteme v listech našich pobratimů Čechů, že činné a jaré spolky Sokolů česko-amerických (Towarysztwo Sokolów czesko-amerických) uspořádá opět, to druhou národní výpravu zámořskou — která odbyde se parníkem „Werra“ a odjede z New Yorku dne 4. června.

V týchž listech nachází se též okázalé a vzletné svolání jakož žádost ku všem upřímným Slovanům vůbec, aby spolu s nimi pracovali vzájemně k společné této výpravě a manifestovali v každém možném případě snahy národní četným účastenstvím, jakož pracovali ve prospěch věci všem Slovanům společně.

Sokolové Češi ubírají se do srdce své otčiny Prahy, stolice Čech (nazývají ji „Zlatá slovanská Praha“). Druhá tato jejich výprava neméně rozechvěje a značně probudí sympatie všech bratří k sobě lnoucích na obou polokoulích a překoná zajisté vše dosud stávající, a proto nezbyvá nám Slovanům vůbec nic než ku krásným snahám těmto v listech jejich tlumočeným radostně přivědčiti, se přidati a s nimi zvolati: „kochajmy sie“ (milujme se), vždyť vymáhá tak myšlenka a snaha všeslovanská.

Upozorňujeme tedy rodákův svých majících chuť bráti účastenství při vzpomenuť tu výpravě, že o všechny další pokyny a objasnění, jakož podrobné zprávy co přeplavu se týče, přihlásiti se možno u člena výboru pořádajícího, tajemníka J. Čermáka, č. 150 z. 12. ul.

Nehodí se nám — abychom vzpomínali na tomto místě porovnání, které mimovolně dere se v mysl naši, u této vážné a skvělé příležitosti.

Většinu našincův neznámy vespolečné snahy, většinu Poláků tu v Americe meškajícím jen tak z jména známi jsou Slované, bratří Češi a jich zájmy, a málo, věru že málo těch, kteří následkem rozbití stánek svých v tomto druhém kraji setkali se s Čechy a sblížili se s nimi, a ještě říd-

čeji vyskytují se tací rodáci naši, již z dějin poznali a znají bratří svých, již hubeni jsouce násilím a po dlouhá léta zápasíce, brání se ze všech sil svých a nepodlehají, oni nikdy a nikde nezapomínají sebe, nehubí se mezi sebou a vždy kdy ochabovati počalo učení národní, vždy postavili se mužně v před, povstali jich vlastní, silní činitelé k obhájení vlasti, synové slávské matky.

Pohledmež jen na činnost jejich za mořem, to jest v Americe, jich postup, snahy v životě jich společenském, jak krásné toho máme příklady!

Shoda i jednota u nich přičiňuje se o to ovšem značně, není tam lidí, kteří volali by ty's odtud — a ty odtamtud! Já z pod Prahy — a ty z Moravy, — oni všichni zvou se bratry, ale ne ústy neupřímnými, lživými, ne dle dolaru, nýbrž všude tam, kde k společnému to dobru čelí v životě jich národním.

Nemají oni listu, kde na posvátné city, dumy národní i skromnost pleti ženské metají se hnusné výrazy hanobící společnost a své vlastní hnízdo — charakterisující jen činnost lidiček všelikých, povrhelů, jako smečka podvrátných zběhů, drábu a vyvrhele společnosti lidské, ano mezi nimi není časopisů, vzhledem na tyto vespolečné snahy národní, není jednoho, který by pod pravým znamením nepracoval k zájmům národním, jednotě a shodě. Ano, není mezi nimi časopisectva, které šířilo by bludu, nenávisť i nesvornost, není časopisu zaprodaného straně, který by v národní správě hlásal zásady jidáské a jehož celá činnost směřovala by k hanobení otčiny a společenstva.

Ruku na srdce, bratří! a přiznejme každý z nás, že velký jest i zájem a úspěch v snahách našich třeba, v snahách zámořské Polonie, a tuť věru bratří že počátku nutno, vždyť mnoho těch, kteří klesli morálně, zapomněli nauk lidských, a co povinni jsou tomu nejsvětějšímu — co otčinně, třeba vyhnání byli osudem za chlebem svým! —“

Jak dojemná a krásná to slova bratří našich Poláků! Hledmež my čestí Sokolové příležitosti té použití, uchopmež se nabídnuté pravice — učinme počátek, pomozme bratřím našim k zařízení „Towarysztwa Sokolów polsko-amerických“, pěstujmež vzájemnost česko-polskou v řadách našich sokolských vždy a všude a „kochajmy sie!“

D O P I S Y .

Braidwood, Ill., 14. dubna 1887. — Dlouho již tomu, co žádná zpráva od „Sokola“ našeho podána nebyla, ale doufám, že teď to vynahradíme. A nebylo věru divu, že do nedávna nebylo o činnosti naší ničeho slyšeti, — vždyť všichni bratří vědí, že sbor náš nejslabší a skoro na úpadku byl. Jsou zde ale ryzí Sokolové, kteří se ničeho nebojí a co podniknou, vše dobře se zdaří. Dnešního dne má již „Sokol“ náš krásné vyhlídky.

Bych vše sdělil, k e život a síla pávod vzaly, podávám obšírnější zprávu. — Již z orgánu našeho jsme se dočetli, že milovaný společný náš evičitel bratr K. Štulík má nás navštívit v březnu a tudíž jsme činili co síly stačily, bychom jej co bratra přijali. Br. Štulík nám oznámil, že ze St. Louis přijede, ale musel ještě do Chicaga a odsud k nám zavítal dne 10. března t. r. Sokolové uspořádali na jeho uvítání sokolský večer, při němž starosta br. Hynek Pošta a jednatel br. Vác. Elhenický uvedli milého bratra do kruhu Sokolstva a starosta br. Štulík a et. obcenstvu co evičitele představitel, začož br. Štulík vřelými slovy poděkoval a na srdce Čechům kladl, by jak české školy tak Sokolstvo podporovali, neb to že jest, co Čechy zachrání před odnárodněním, za což byl vřelým potleskem odměněn. Pak učitel české školy, br. V. Elhenický přednesl s dítkami některé národní písně a deklamace. Po ukončení tohoto přikročilo se k společné večeri a zábavě, která potrvála dlouho do noci, a doufám, že Čechům Braidwoodským dlouho v paměti zůstane, neb podobných večerů málo se zde dosud odbylo.

Druhého dne pustil se br. Štulík hned do práce a evičil jak dítka tak i bratry, tak že nový život v nás jim probuzen byl. Bratři i dítka činili se co síly stačily a vim, že br. Štulík zasil dobré směr do dobré půdy a naši bratři jeho příkladu následovati budou, neb jest to krásné heslo „Tužme se“ a oni tužiti se budou. O průběhu evičení podrobně psáti nebudu, neboť zajisté že br. Štulík o evičení sám zprávu podá. Řeknu jen tolik, že br. Štulík velikou práci s našimi Sokoly si dal, začož mu voláme „Na zdar!“

Přiblížila se doba, kdy milý br. Štulík musel opustit nás a tudíž s pomocí jeho ujednáno, by odbyvalo se „společné evičení“ a sice dne 11. dubna t. r. a zároveň by při něm účinkovala sokolská kapela p. Holečka z Čech. Večer onen se přiblížil. Paní hudebnice zahráli dvě skladby před síní, pak vstoupili do síně a zahráli opět jednu skladbu, mezi čímž vstoupil náš evičitel Štulík se žáky a evičení s nimi odbyvalo a za každý výkon potleskem odměněn byl. Po odbyti evičení s malými nastoupili Sokolové a evičeno na bradlech, koni a hrazdě a každý výkon zdárně proveden byl, začož br. Štulík dík zaslouhuje, neb i cizinci jeho snahu a přičinění uznali. Po evičení pak nastala taneční zábava a br. Štulík byl též v proud taneční stržen, tak že oddechu neměl, než ten čas kdy hudba nehrála. Přiblížila se doba, kdy br. Štulík měl se s námi rozloučit a tu jak vřele jsme jej uvítali, tak dnes ještě každý cítí, že nám někdo chybí v středu našem. O samžik rozloučení nastal. Bratr jednatel sestavil Sokoly do půlkruhu a starosta Hynek Pošta a br. Jos. Dvořák uvedli br. Štulíka z dolejší místnosti do kruhu Sokolstva, kde br. jednatel V. Elhenický děkoval mu za vše, co pro náš sbor učinil, a žádal jej, by od nás zúmořských Sokolů donesl pozdrav bratřím v matičce Čechii a odevzdal mu zlatý prsten co památku na Č. A. Sokol v Braidwood. Kapela zahrála slovanský pochod „Na prej.“ Na to br. Štulík vřele děkoval a s námi se loučil, tak že každému oko slzou se zarusilo. On pak ještě chvíli pozdržel se mezi námi a jelikož bylo ráno, vydal se pak za svým povoláním na další cestu do Clevelandu. Přejeme br. Štulíkovi mnoho zdaru a blaha v díle jeho započatém. Víme, že jim byla síla v Sokolstvu americkém utvrzena a pevný základ pro budoucnost položen. — Dále jest mi sděliti, že celý sbor náš dal se fotografovat a jednu podobiznu dal bratru Štulíkovi, druhou pak poslal do společného albumu.

Co se týče zábavy, byla na skrovný počet Čechů zde usazených dosti četně navštívena a výtěžek bude dosti slušný, ač veliké vydání.

Ku konci ale kladu všem našim Sokolům na srdce, by po odjezdu br. Štulíka nezapomínali evičení navštěvovat, neb br. Jan Čunat co evičitel a ostatní všichni mohou se dodělat zdárného úspě-

chu, jen když na své povinnosti nezapomenou, což doufám že neučiní!

Též srdečné díky sokolské kapele p. Holečka z Čech. Odporučujeme všechny členy této kapely co dobré a řádné hudebníky.

Br. Štulíkovi jakož i všem Sokolům, kteří k onomu zápasu do Prahy cestu nastoupí, volám „Na zdar!“

Vác. Elhenický, jednatel.

Baltimore, 20. dubna 1887. — Musím sdělit bratřím Sokolům něco o našem výletu. V neděli 19. dubna sešli se Sokolci u br. V. K. S. k společnému výletu. Okolo 7. hodiny ranní pod vůdcovstvím našeho „papa“ vytrhla naše družina silně ozbrojena (každý ozbrojen byl „lucernou“ neb zákuskem v kapse) po dráze k lesu pana Dunganu, dále k českému hřbitovu, kde následovalo všeliké evičení, jako skok do dálky a výšky, hra v míč a špačka, což způsobovalo veselost ohromnou. Vždyť známo, že Sokolci jsou národ malý, ale veselý. — Škoda, že po 12. hodině museli jsme se vrátit za příčinou schůze naší jednoty, kdež ale v zájmutí usneseno pořádati v letě každých 14 dní takový výlet. —

Škola naše pokračuje zdárně; 46 dítek obojího pohlaví ji navštěvuje. Též tělocvičná škola pro chlapce se činí; eviči se ve 3 družstvech o 10—12 členech.

Co závodníky do New Yorku zvolila naše jednota Sokoly K. Neumanna a Jos. Matějku ml.

Jednota naše nyní silí vřelým; v každé schůzi přijímáme několik nových členů.

Konáme nyní rozsáhlé přípravy ku slavnosti 15letého jubilea jednoty. Do výboru pořádatelského zvoleni jsou Sokolové, jichž jména z předu již ručí nám za šťastný výsledek.

Na zdar našemu závodnickému evičení!

V. K. Staněk.

Morrisania, 29. dubna 1887. — V sobotu dne 23. t. m. pořádala Těl. Jed. Sokol „Svornost“ slavnost svého 20letého trvání. — Tak jako vždy jindy tak i tentokrát nám nebyl Petrus přízniv, neboť celý týden byla jasná obloha, však v pátek po půlnoci se zamračilo a počalo pršet, a celý den nepřestalo. Právě večer o půldeváté, když se hosté měli scházeti, hrom řádl, blesky se křížily a dešť sršel jako o závod. Členové „Svornosti“ jen sami v místnosti se nacházeli a trdné pohledy navzájem vyměňující, představovali sobě nedobry výsledek.

Však příznivci Sokolů se deštěm nezalekli a přišli přec na naši slavnost. — První dostavil se ctěný damský sbor „Eliška Přemyslovna“, napotom v hojném počtu bujarí bratři od Těl. Jednoty Sokol z New Yorku, za nimi též v hojném počtu německý Melrose Turn-Verein, též et. nem. podporující spolek „Prokop Veliký“ a někteří Sokolům příznivci členové spolku „Ladimír Klügel“, kteří uznali za povinnost dostaviti se a dovedli oceniti naši slavnost. Též hosté jiné národnosti se dostavili, tak že prostranná místnost byla dosti naplněna.

Po 10. hodině počalo se evičiti na koni, hrazdě a bradlech. Bylo to radostné a zajímavé podívání na bujarost těch jonáků, každý se přičinil co síly stačily, by dokázal, kterak pěstování tělocviku prospělo jeho tělu v obratnosti a vytrvalosti. Tolik však uznati musím, že jednota new-yorská stala se vítězem.

Tedy 20 roků jest tomu, co jednota naše byla založena. Jest to dlouhá — dlouhá doba, pracovatí na poli národa v nesnázi a útrapách, jež nám zúmyslně strojeny byly od nepřátel zlomyslných. — Roku 1867 v měsíci dubnu vznikla zde myšlenka na založení jednoty Sokol a uvedena v skutek devíti členy. Roku 1868 spojila se pod inkorporaci znějící na jméno „Svornost“ a od té doby obdržela jméno „Tělocvičná Jednota Sokol Svornost.“

Že jednota „Svornost“ nepoživala a dosud nepožívá zde velké přízně, jest fakticky dokázáno, neboť zde zájmy sokolské nejsou oceněny. Vždy se pracovalo a dosud pracuje více o její rozkotání než zvelebení.

Též při této slavnosti nepřízeň se ukázala, neboť co měli míti občané Morrisaniští radost, že 20 roků národní spolek již zde existuje a přičinili se o jeho zvelebení, přátelsky se s námi pobavit — zůstali raději doma. — Dělník by se rád účastnil, není mu však možno — a kapitalista skoro každý šlape zásady nejen dělnické, ale též i snahy národní. A přec křičí do světa: „Já žiju pro národ, pro vlast!“ — ale skutek — „tek“.

Však vzdor všem nesnázím a nepřívznivému počasí naše slavnost vydařila se výborně, vše se bavilo přátelsky a bratrsky při pěkné hudbě br. F. Brandla a byl již bílý den, když jsme se rozešli.

Sokolové, snášeje se nyní nadále v bratřiví, nekekejme se nepřítel — pracujme ruku v ruce, černá mračna přehnal se již přes naše hlavy — v našem sboru se vyjasnilo — dbejme toho, aby obzor jednoty naší nikdy již se neskalil!

Zapamatujme sobě Sokolové ten památný den a pracujme v tomto novém 21. roce zase věrně a spravedlivě, buďme takými Sokoly, jakými býti máme, tvořme skutečnou jednotu tělocvičnou, jež působiti má na vychování statečného lidu českého — a pak ať na nás národ patří! Při tom zůstaň vždy našim heslem: „Paže tuž — vlasti služ!“ — Na zdar!

Jan Karásek.

Chicago, 8. května 1887. — (Z Plzeňského Sokola.) — Veřejné evičení, které jsme odbyvali dne 9. dubna, nesetkalo se s velkým zdarem, co návštěvy se týče, za to ale tím lepší a bezvadnější bylo provedení jednotlivých výkonů. Program toho večera byl následovní: 1. Prostovek, 2. hrazda, bradla, kůň na šif a šern. Cvičení toto by bývalo mnohem důstojnější, kdyby byli vystoupili naši veteráni, ale pro příliš malou návštěvu muselo se evičení jejich vynechat, jelikož by bylo zbytečno namáhati se. Co nás ale nejvíce překvapilo, čím jsme byli nejvíce zaraženi, bylo, že nikdo z těch starších i z těch mladších, kteří evičení nenavštěvují, evičení toto nenavštívili, tak že když jsme se ohledli kolkolem, všude jsme viděli jen ty členy, kteří chodí do evičení. Co se má z toho soudit? Nic jiného, nežli netečnost oněch členů, kteří tak málo mají lásky ku svým polubratřím, ku svému sboru, že evičení takového, jež jen zřídka kdy se pořádá, ani nenavštíví. Příčinu toho hledati snad možno i v tom: Byla to předně sobota a za druhé byly svátky — bílá sobota — proto snadno si můžeme vysvětliti, že jsme měli slabou návštěvu, poněvadž, jak každému známo, odbyvají se kostelní slavnosti a tu obecnostu raději se šlo pomodlit, anebo ten et. onen Sokol šel k „líbání“ a jak přísloví praví: „Dvěma páním najednou nelze sloužit,“ se i v tomto ohledu za příklad bráti může.

„Pražská četa“ pilně se tuží a dbá toho, aby co možno nejlépe ony výkony ku přebornému evičení v New Yorku a v Praze naevičila. Zbývá již jen málo času, kdy Sokolové američtí vstoupí na půdu českou, do země, v níž se zrodili, kde byli vychováni, proto, až s bratry svými českými tam se sejdou, ukážou, že i oni jsou dbalými podporovateli a pěstiteli tělocviku. Na půdě rodné zajisté že všichni bratři poznají teprve, co jest láska k vlasti. Každému zajisté utkví v paměti pro celý život všechny ty pocity, které zažije mezi těmi českými — ryze českými — sokolskými tvářemi. Kdo nepocítil nikdy radost ve shledání s rodnými bratry, pocíti ji tam — tam v té české slovanské Praze. Kdo může vlast navštívit, ať ji navštíví se sokolskou výpravou, zajisté že se mu dostane steré náhrady za těch několik dolarů. —

Dne 5. května vystoupili vyslanci pražští ve Farwell Hallu s americkými athlety. Sokolové

vedení br. dr. Pateron cvičili na hrazdě, bradlech a koni. Nejvíce zajímalo Američany cvičení na koni, poněvadž oni nepěstují tělocvik na koni, až teprve v poslední době začítky činí. Zde podávám vyňatek z „Tribuny“, která mezi jiným praví: „Ostatní tělocvičný program vyplnili čeští gymnasté — nejlepší to tělocvičná organizace na celém světě. Vystoupila zde četa, která vyslána bude do Prahy v Čechách příštího června, aby tam účastnila se závodění mezinárodního o světový championát.“

Májový ples, pořádaný dne 7. května na rozloučenou našim vyslancům do Prahy, vydařil se znamenitě. Po zahrání několika písní vystoupil br. Čermák s ostatními bratry vyslanci na jeviště a promluvil ku shromážděnému obecenstvu asi následující:

„Ctění přátelé! — Dnes sešli jsme se sem, ne abychom zde si potančili a šli pak opět po své práci, dnes sešli jsme se sem, abychom se rozloučili s našimi milými bratry, kteří za nedlouho odjedou do slovanské Prahy na břehu stříbropěnné Vltavy, k oné velepanátné všesokolské slavnosti, která po věky zapsána bude v dějinách nejen Sokolstva českého, ale i Sokolstva amerického. — „Plzeňský Sokol“ zvolil bratry, kteří zajisté se přičiní, aby sboru přinesli čest, a budou-li chtít Sokolové v Čechách obdržeti palmu vítězství, musí vynaložiti veškerou svou sílu, aby bratry naše Plzeňáky překonali. — Plzeňský Sokol zápasiti musil s mnohými svizely od svého počátku a snad s nimi zápasiti bude stále, ale sbor se ničeho neleká, ani tehdy ne, když onen lump, jenž zhanobil jméno Sokol a jenž se nazývá Bělohradský, kterýž připravil sbor o všechno jmění co měl. Přes to ale vždy kráčetí bude mužně v před, co sbor sokolský. — Plzeňský Sokol nedbal nikdy výloh, kde se jednalo o povznesení Sokolstva a sokolské myšlenky, a okázal se býti skutečně nad míru obětavým, když ku přebornému cvičení v New Yorku a v Praze zvolil celé družstvo. — Zajisté rozloučíte se milí přátelé se svými bratry bratrsky, a za tři měsíce je opět uvidíte a snad uvítáte, právě tak bratrsky, jako se s nimi loučíte dnes. Proto provolejme jim všichni „Na zdar!“

Za řeč tuto nadšenou a bratrskou odměněn byl br. Čermák hlučným dlouhotrvajícím potleskem. (Br. Čermák zajisté že mi promine, pakli že snad jsem u podání jeho řeči něco opomenu, neb by to zajisté nebylo zúmyslné.) — Na to rozprúdila se skutečně bratrská zábava, tak jak se na Sokoly patří. Ovšem, tančili jsme dosti (ale ne přece o závod) a teprve v 6 hodin ráno jsme se vraceli rážově naladěni domů. — Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 11. dubna 1887.

Schůze zahájena starostou Al. Wokalem, poněvadž ale nic důležitého nepředlehlo (čekáno hlavně na volbu soudeň, jichž dostatečný počet do schůze této navržen nebyl), schůze na 14 dní odložena.

Jos. Kadlec, taj.

New York, 25. dubna 1887.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokal. — Ne přítomen br. Jos. Wocel, jenž omluven. — Protokol z minulé schůze čten a přijat. — T. J. S., „Čermák“ zasílá čtvrtletní zprávu a za ni povinný poplatek. — T. J. S. Tyrš oznamuje, že br. Jos. Hula vyzvedl si odstupní listinu. — T. J. S. „Blesk“ žádá, by jí bylo zasíláno 60 výtisků „Sok. Am.“ místo dosavadních 50. — Usneseno, by zakoupilo se 36 párů kuželů pro cvičící členy, kteří vysláni budou do Čech. Dále rozhodnuto, by kužele tyto darovány byly Sokolu pražskému v upomínku na návštěvu Sokolů amerických v Praze. — Volba soudeň pro závodnické cvičení v New Yorku byla opět pro nedostatek odpovědí od br. jednot odložena do příští schůze. — Usneseno dát zhotovit sokolské album, do kterého členové všech jednot své podobizny mají zaslat. — Album má být darováno Sokolům v Čechách. — Dále usneseno, by podobizny výk. výboru zasílány byly všem jednotám; vydání s tím spojené má být kryto z pokladny výk. výboru. — Plzeňský Sokol z Chicaga zasílá dluh \$80.86, jenž byl dřívějším výk. výborem opomenut.

Příjem:

T. J. Sokol v Chicagu.....	\$45.62
T. J. S. „Čermák“.....	29.75
Za „S. A.“ od V. Linhart.....	.50
Předpl. na „S. A.“ od E. Žaloudka v N. Y.	1.—
„ „ „ „ jednoty v Chlumci	1.14
T. J. Sokol v New Yorku.....	57.87
T. J. S. „Budivoj“ v Detroit.....	10.34
Plzeňský Sokol v Chicagu.....	80.86
T. J. S. Čechie v Chicagu.....	18.50

Úhrnem..... \$245.58

Vydání:

Za hektograf.....	\$ 3.50
Za 1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 4.....	25.—
Expedice Sok. Am. čís. 4. roč. IX.....	2.05
Jednateli pošt. známky a express.....	.98
Společnému cvičiteli.....	50.—
Závadek na kužele.....	5.—
Dvě fotografie výk. výboru.....	9.—
Tisk a nastřihání pásek pro jednoty.....	6.—
Doplatek na 210 yardů hedb. stužek.....	22.50
Spol. cvičiteli cestovní výlohy.....	23.81

Úhrnem..... \$147.84

Hotovost pokladni z min. schůze \$ 994.40

Příjem..... 245.58

Úhrnem..... \$1239.98

Vydání..... 147.84

Zbývá v rukou pokladníka..... \$1092.14

Na to schůze ukončena.

Jos. Kadlec, taj.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. Jar. Stýbla čís. 7. roč. XIII. s následujícím obsahem: Jubilejní slavnost. Cvičební večery na koni na šíř. O učebné osnově tělocvičné pro školy obecné.

Zprávy slovanské. Slavnost dvacetiletého trvání a odhalení praporu slovanské tělocvičné jednoty „Sokol vídeňský.“ Zprávy župní, spolkové a různé. Slavnostní věstník. — Číslo 8. obsahuje: O držení těla při cvičeních na nářadí. Cvičební večery na koni na šíř. O učebné osnově tělocvičné pro školy obecné. Zprávy slovanské, spolkové a různé. Slavnostní věstník (s vyobrazením a popisáním reje vypracované ku sjezdů všesokolskému. — Sokolové, kteří o věc sokolskou a tělocvik se zajímají, mnoho získají, když list tento pročtou. Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Casopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Duch Casu“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok. Adresa: Aug. Geringer, 463 S. Canal st., Chicago, Ill.

„Květy Americké“, ilustrovaný 14deník 16stránkový, formát foliový. Předplatné \$1.50 na rok; do Čech \$1.75. S., Pokr. Záp.“ (politickým týdeníkem) \$3.00; do Čech \$4.00. Adresa: John Rosický, Omaha, Neb.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek, s přílohou „Modní Svět“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanských Podporujících Spolků) vychází dvakrát týdně, v úterý a v pátek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 146 Champlain st., Cleveland, O.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Zprávy náčelníků.

T. J. S. „Čermák“ v St. Louis. — Odbýváno cvičení v lednu 13, v únoru 16, v březnu 12 ve třech družstvech o 10—12 členech. Cvičeno na bradlech, koni, hrazdě, koze, kruhách, částečně na řebříku a s činkami, pak cvičení prostrná a pořadová. Mimo to cvičí se každé neděle zvláštní cvičení od 9 do 11 hod. ráno. — Nejčinnějšími členy byli: Ant. Pešout, J. Šušanka, Al. Vrána, K. Triska a J. Jojda. V. K. Triska, náčelník.

T. J. S. Svornost v Morrisani. — Odbýváno cvičení v dubnu 7, v 1 družstvu o 7 členech. Cvičeno na všem hlavním nářadí, pak kužele a činky. — Nejčinnějšími členy byli: Ferd. Benišek a Květoslav Chudoba.

Fr. Benišek, náčelník.

Do St. Louis.

Starší členové naší jednoty jsou tímto žádáni, by každé poslední pátek v měsíci účastnili se pořadových cvičení. — Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol „Čermák“

Fr. Kuneš, taj.

Listárna redakce.

Bratrům dopisovatelům sloužím k vědomí, že včasné uveřejnění dopisů jen tehdy jest zajištěno, když nejdéle do 8. každého měsíce máme je v rukou. Delší dopisy radno zaslati dříve.

T. J. S. Zlatá Praha v Clevelandu. — Jednota Vaše v seznamu nebyla uvedena proto, poněvadž k N. J. S. nepatří, a my chtěli podat věrný obraz přítomného stavu N. J. S. — Na zlomyslné a mužů nedůstojné utrhačství Vaše, „či snad zmizely peníze naše z výk. výboru jako jméno ze seznamu?“ — podotýkáme pouze, že peníze Vaše kvitovány byly o měsíc dříve, než pomluvačství toto jste napsali, a sice v čís. 3. „S. A.“, což nejlépe zúmyslnost lichého podezřívání Vašeho dokazuje.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halg, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré záležitosti tohoto výboru se týkající nadepsány budtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel F. Zborník, 220 E. 73rd St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; taj. J. Bráček 57 Bunker St.

TEL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; taj. K. Lorenz 268 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. F. Kuneš, 1929 S. 9th st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Jileček, 284 Alfred st.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Veverka, 204 W. 20. st.

SBOR SOKOL ŘIP, Allegheny City, Pa.; taj. Otto Haaz, 141 S. Canal st.

SOKOL CLEVELANDSKÝ, Cleveland, O.; 118 Croton st.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. J. V. Vacek, 1328 S. 13. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. V. Elhenický, P. O. Box 17.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

T. J. TYRŠ, Cedar Rapids, Ia.; jedn. J. F. Swab, 8—10 N. 1st St.

TĚL. JED. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; jednatel A. Tesaf, P. O. Box 57.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. J. Prošek, 3 E. Burwell st.